

Arcybiskup Marek Jędraszewski
Metropolita Krakowski

LIST PASTERSKI METROPOLITY KRAKOWSKIEGO ARCYBISKUPA MARKA JĘDRASZEWSKIEGO NA ADWENT 2022 ROKU

Ukochani Archidiecezjanie!

Ostatnie tygodnie i miesiące naznaczone są wieloma niepokojami, które wszyscy głęboko przeżywamy. Związane są one z wydarzeniami, które dzieją się zarówno poza granicami naszej Ojczyzny i spoza niej do nas dochodzą, jak i wewnątrz naszego kraju.

Wydarzenia zewnętrzne wiążą się przede wszystkim z okrutną i bezwzględną wojną, którą Rosja wypowiedziała wolnej i suwerennej Ukrainie. Niedawno jej tragiczne skutki dotknęły również polskiego terytorium, powodując śmierć dwóch naszych rodaków w Przewodowie w województwie lubelskim. Wiele niepokoju budzą także różnego rodzaju naciski wywierane z Zachodu na Polskę, które częstokroć mają charakter czysto ideologiczny, bezsprzecznie wrogi wobec głęboko wpisanego w tożsamość naszej Ojczyzny chrześcijańskiego systemu wartości.

Natomiast to, co staje się przedmiotem naszej wzmożonej troski, gdy chodzi o życie społeczne i narodowe w dzisiejszej Polsce, wynika z postaw niektórych środowisk, które swój ewentualny sukces wyborczy programowo wiążą z przemocą słowną budowaną na oczywistych kłamstwach, fake newsach i półprawdach. Bardzo często ich celem jest również Kościół i jego ewangelizacyjna działalność. Z dawniejszych i bliższych nam czasowo smutnych wydarzeń doskonale wiemy, że droga od przemocy słownej do fizycznej jest niezwykle krótka. Sztucznie wytwarzana atmosfera agresji może prowadzić do czynów przestępczych, zagrażających zdrowiu i życiu drugiego człowieka. Niedawno boleśnie doświadczył tego kierowca księdza biskupa Roberta Chrzęszcza.

Drodzy Siostry i Bracia!

W obliczu tych różnego rodzaju zewnętrznych i wewnętrznych zagrożeń tym bardziej upragniony przez wszystkich staje się Chrystusowy pokój. Był on zapowiadany, jak słyszeliśmy w dzisiejszym pierwszym czytaniu mszalnym, już przez proroka Izajasza. Błogosławiony czas, w którym ludzie „przekują swe miecze na lemiesz, a swoje włócznie na sierpy” i kiedy „naród przeciw narodowi nie podniesie miecza”, ponieważ „nie będą się

[one] więcej zaprawiać do wojny” (por. Iz 2, 4b), nastąpi dzięki Mesjaszowi. On będzie „rozjemcą pomiędzy ludami” i On wyda sprawiedliwe i słuszne „wyroki dla licznych narodów” (por. Iz 2, 4a).

Mesjasz, nazwany przez proroka Izajasza „Przedziwnym Doradcą, Bogiem Mocnym, Odwiecznym Ojcem i Księciem Pokoju” (por. Iz 9, 5b), narodził się ponad dwa tysiące lat temu w betlejemskiej grotcie. Zgodnie z poleceniem Anioła Pańskiego, otrzymał On od św. Józefa, swego Opiekuna, imię Jezus, co znaczy: „Jahwe-Bóg jest zbawieniem”. Zbawienie to miało mieć charakter przede wszystkim duchowy, ponieważ polegało na uwolnieniu ludzi od ich grzechów (por. Mt 1, 21). To dlatego, będąc już niemal u kresu swego ziemskiej działalności, Pan Jezus w Wieczerniku, już po ustanowieniu kapłaństwa i sakramentu Eucharystii, a tuż przed swoją Męką, powiedział do Apostołów: „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. [I dlatego] niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka!” (J 14, 27).

Chrytusowy pokój tym zasadniczo różni się od pokoju, który daje świat, że jest on oparty na miłości i z miłości wypływa. W Wieczerniku Jezus powiedział bowiem do Apostołów: „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowalem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moi-mi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali” (J 13, 34-35). Miłość, o której mówił wtedy Pan Jezus, jest szczególna i wyjątkowa, ponieważ jej kryterium jest miłość samego Chrystusa do ludzi – miłość ofiarna, bezinteresowna, nieskończenie zatroskana o dobro drugiego, prawdziwie „do końca” (por. J 13, 1).

Pan Jezus pragnął, abyśmy ją przeżywali w każdej Eucharystii, podczas której daje nam On siebie – swoje Ciało i swoją Krew – dla naszego zbawienia. Stąd w liturgii Mszy świętej, tuż przed obrzędem Komunii świętej, kapłan odmawia następującą modlitwę: „Panie Jezu Chryste, Ty powiedziałeś swoim Apostołom: pokój wam zostawiam, pokój mój wam daję. Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, lecz na wiarę swojego Kościoła i zgodnie z Twoją wolą napelniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności”. Modlitwa ta kończy się wezwaniem: „Pokój Pański niech zawsze będzie z wami”. Z kolei na zakończenie liturgii eucharystycznej celebrans zwraca się z wezwaniem skierowanym do wszystkich uczestników Mszy świętej, nakreślając im dalszy styl ich codziennego postępowania: „Idźcie w pokoju Chrystusa!”.

Drodzy Siostry i Bracia!

Wszyscy czujemy się zobowiązani do tego, aby Chrytusowy, oparty na fundamencie miłości pokój nieść innym: naszym najbliższym, naszym rodzinom, społecznościom, w których żyjemy i pracujemy, całej naszej Ojczyźnie. Pełni tego pokoju chcemy umacniać i wspomagać także w sposób szczególny szukających schronienia przed wojną siostry i braci z Ukrainy. Stoi zatem przed nami wielkie zadanie, które wypływa z najgłębszych zasad chrześcijaństwa.

Święty Paweł Apostoł w Liście do Rzymian wzywał żyjących w stolicy Cesarstwa chrześcijan, aby zrozumieli „chwilę obecną” (por. Rz 13, 11a), czyli pojęli i ocenili wyzwania charakterystyczne dla ich czasu, właściwie na nie odpowiadając, to znaczy przyoblekając się

„w zbroję światła” i żyjąc „przyzwoicie jak w jasny dzień” (por. Rz 13, 12-13). Podobne wezwanie do zrozumienia współczesnych wyzwań dotyczy również i nas. W tym rozpoczynającym się dzisiaj adwentowym czasie musimy przyoblec się „w Pana Jezusa Chrystusa” (por. Rz 13, 14), zdając sobie sprawę z tego, że „zbawienie”, czyli nasze osobiste spotkanie z Chrystusem twarzą w twarz w wieczności, „jest bliżej nas, niż wtedy, gdyśmy uwierzyli” (Rz 13, 11b).

Domaga się to od nas zarliwego dzieła modlitwy, która będzie nas inspirowała i równocześnie umacniała. Dlatego też polecam, a równocześnie gorąco proszę, aby wierni całej Archidiecezji Krakowskiej każdego miesiąca – od grudnia 2022 roku do listopada 2023 roku – dwukrotnie gromadzili się na szczególnej modlitwie w intencjach naszej Ojczyzny. Pierwsze soboty miesiąca będą czasem modlitwy różańcowej zanoszonej przez przyczynę Dziewicy Maryi, naszej Najświętszej Matki i Ukochanej Królowej. Natomiast w każdy czternasty dzień miesiąca w każdej parafii sprawowane będą Msze święte za Ojczyznę. Każdemu miesiącowi będzie patronował polski święty, błogosławiony lub sługa Boży, którego życie było głęboko wpisane w dzieje naszego narodu.

Jestem pełen ufności, że to wielkie modlitewne dzieło przyczyni się zarówno do wzrostu naszego osobistego dobra, jak i dobra naszej Ojczyzny, że wszystkim przyniesie tak upragniony Chrystusowy pokój, budowany na wzajemnej miłości.

Podjmując wezwanie proroka Izajasza: „Chodźcie, postępujmy w światłości Pańskiej!” (Iz 2, 5), Wam wszystkim, Drodzy Siostry i Bracia, na pełne wewnętrzного pokoju i ufności przeżywanie Adwentowego czasu, który przygotowuje nas na radosne Święta Bożego Narodzenia, z serca błogosławię

+ *Marek Jędraszewski*

✠ Marek Jędraszewski
Arcybiskup Metropolita Krakowski

Kraków, 27 listopada 2022 roku, w 1. Niedzielę Adwentu

List powyższy należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach Archidiecezji Krakowskiej w niedzielę dnia 27 listopada 2022 roku.